

Sicario

door Jimmy Van der Velde

Wat is het ergste dat je binnenin een plaasteren muur kan aantreffen? Een dode rat? En oud gebit van grootmoeder zaliger? Nope, een tiental in plastic gehulde, bebloede lijken. Een lugubere ontdekking die tijdens de eerste minuten van deze intense drugsthiller van Prisoners-regisseur Denis Villeneuve onmiddellijk de toon zet. Wat volgt is een van de beklemmendste nagelbijters die dit jaar op het witte doek te zien is.

De bovenvermelde vondst wordt gedaan door Kate Macer (Emily Blunt), een idealistische FBI-agente die wordt gerekruteerd door een speciale eenheid om mee te strijden in de war on drugs aan de Amerikaans-Mexicaanse grens. Daar belandt ze onder de hoede van een nonchalante teamleider (Josh Brolin) en een koele killer (Benicio del Toro). Ze moet alles op alles zetten om haar mannetje te staan in een wereld waar geweld en immoraliteit de plak zwaaien.

Zowel regisseur Villeneuve als scenarist Taylor Sheridan hebben allesbehalve zin om rond de pot te draaien met Sicario. De beide heren bombarderen je dan ook met een koelbloedig, hyperrealistisch beeld van de wanhopige oorlog tegen de Mexicaanse drugskartels en het zinloze bloedvergieten. Schrik dus niet als je plots enkele gemutileerde lichamen aan een brug ziet hangen.

Of dat nog niet genoeg is om je op het puntje van je stoel te zetten, pompt de Canadese cineast de film ook nog eens vol briljant geregisseerde scènes die de zenuwen door je lijf doen gieren. Probeer maar eens rustig te blijven tijdens de dreigende grensaanval of het nachtelijk uitstapje in een drugstunnel. De oncomfortabele muziek van Jóhann Jóhannsson die de spannende momenten begeleidt, doen je haast de zaal uitrennen om even uit te blazen.

Sicario is ook een lust voor het oog. Achter de camera vinden we namelijk Roger Deakins terug, de man die eerder plaatjes schoot voor onder andere Skyfall en No Country for Old Men. Hij zorgt ervoor dat de walgelijke wereld die je voorgeschoteld krijgt toch nog een mysterieuze aantrekkingskracht krijgt. Laat het aan de camera-maestro over om dorre landschappen, armzalige wijken en saaie overheidsgebouwen een zekere schoonheid mee te geven.

En dan heb je nog een handvol geweldige acteerprestaties. Josh Brolin lijkt zich te amuseren als een stoere kerel voor wie alles wel een grapje lijkt, Benicio del Toro trakteert de kijker op een van zijn beste rollen in tijden als een stille moordmachine en hoofdrolspeelster Emily Blunt draagt de film

met gemak op haar frêle schouders als een dappere dame die zich vastklampt aan haar principes en waarden, ook al blijkt dat geen eitje.

Perfectie bestaat helaas niet en daarom heeft Sicario ook enkele mankementjes. Sheridan heeft een indrukwekkend scenario uit zijn pen getoverd, maar is er net niet in geslaagd om een echt memorabele hoofdfiguur neer te schrijven. Kate Macer voelt af en toe aan als een instrument om de grauwe thematiek tegen te contrasteren en naar het einde toe verschuift de aandacht volledig en verdwijnt ze haast op de achtergrond.

Hoe dan ook, Sicario is uiteindelijk een ijzersterke prent die meerdere kopstoten uitdeelt en je wezenloos achterlaat. Ga dat zien!

Een soortgenoot van Traffic (2000) met cojones ter grootte van de atomium-bollen. Een heftige drugsthiller die heel wat troeven achter de hand heeft: een topcast, een intense atmosfeer, technisch vernuft en een muziekscore die je nog dagenlang achtervolgt.

Regie Denis Villeneuve

Cast Emily Blunt, Josh Brolin, Benicio del Toro

Speelduur 2u01